

LOV 1976-04-09 nr 21: Lov om gjennomføring i norsk rett av miljøvernkonvensjon mellom Norge, Danmark, Finland og Sverige, undertegnet 19 februar 1974.

DATO: LOV-1976-04-09-21
DEPARTEMENT: MD (Miljøverndepartementet)
SIST-ENDRET:
ENDRER:
SYS-KODE: BG08
NÆRINGSKODE: 9121, 9600
KORTTITTEL: Lov om nordisk miljøvernkonvensjon.

INNHold

Lov om gjennomføring i norsk rett av miljøvernkonvensjon mellom Norge, Danmark, Finland og Sverige, undertegnet 19 februar 1974.

§ 1. Miljøvernkonvensjonen av 19 februar 1974 mellom Norge, Danmark, Finland og Sverige gis lovs kraft her i riket.

§ 2. Denne lov trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

Nordisk miljøvernkonvensjon

Miljøvernkonvensjon av 19. februar 1974, mellom Danmark, Finland, Norge og Sverige.

Art 1. Med miljøskadelig virksomhet menes i denne konvensjon utslipp av fast eller flytende avfall, gass eller annet stoff fra grunn,...

Art 2. Ved avgjørelse om en miljøskadelig virksomhet skal tillates, skal de forstyrrelser en slik virksomhet medfører eller kan medføre i...

Art 3. Den som er blitt rammet eller som kan bli rammet av forstyrrelse fra miljøskadelig virksomhet i annen kontraherende stat, kan...

Art 4. Hver stat skal utpeke en særskilt myndighet (tilsynsmyndighet) med oppgave å vareta allmenne miljøverninteresser i landet i...

Art 5. Finner domstol eller administrativ myndighet som skal avgjøre spørsmålet om tillatelse til miljøskadelig virksomhet...

Art 6. Etter anmodning av tilsynsmyndigheten skal konsesjonsmyndigheten, i den utstrekning det er i overensstemmelse med...

Art 7. Tilsynsmyndigheten skal gjøre kjent, i den utstrekning den anser det nødvendig av hensyn til allmenne interesser eller...

Art 8. Kostnadene ved tilsynsmyndighetens virksomhet betales av hjemstaten.

Art 9. Dersom tilsynsmyndigheten i en bestemt sak har underrettet vedkommende domstol eller administrative myndighet i den stat...

Art 10. Hvor det anses nødvendig for utredningen av miljøskadelig virksomhets skadevirkninger i annet land, skal tilsynsmyndigheten i det...

Art 11. Dersom spørsmålet om tillatelse til miljøskadelig virksomhet, som medfører eller kan medføre forstyrrelse av vesentlig betydning...

Art 12. I tilfelle som nevnt i artikkel 11 kan regjeringen i hver av statene kreve at en kommisjon skal avgi uttalelse i saken. Dersom...

Art 13. Konvensjonen kommer også til anvendelse på virksomhet i statenes kontinentalsokkelområder.

Art 14. Denne konvensjon trer i kraft seks måneder etter den dag kontraherende stater har meddelt det svenske utenriksdepartementet at...

Art 15. Sak som ved denne konvensjons ikrafttreden er påbegynt ved domstol eller administrativ myndighet og som vedrører spørsmål som...

Art 16. Ønsker kontraherende stat å si opp konvensjonen skal skriftlig meddelelse herom tilstilles den svenske regjering, som uten...

Lov om gjennomføring i norsk rett av miljøvernkonvensjon mellom Norge, Danmark, Finland og Sverige, undertegnet 19 februar 1974.

§ 1. Miljøvernkonvensjonen av 19 februar 1974 mellom Norge, Danmark, Finland og Sverige gis lovs kraft her i riket.

§ 2. Denne lov trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

Nordisk miljøvernkonvensjon

Miljøvernkonvensjon av 19. februar 1974, mellom Danmark, Finland, Norge og Sverige.

Regjeringene i Danmark, Finland, Norge og Sverige, som anser det svært viktig å verne og forbedre miljøet, er blitt enige om følgende:

Art 1. Med miljøskadelig virksomhet menes i denne konvensjon utslipp av fast eller flytende avfall, gass eller annet stoff fra grunn, bygning eller anlegg i vassdrag, sjø eller i havet og bruk av jord, havbunn, bygning eller anlegg på annen måte som medfører eller kan medføre forstyrrelse av omgivelsene gjennom vannforurensning eller annen innvirkning på vannforholdene, sanddrift, luftforurensning, støy, rystelse, temperaturforandring, ioniserende stråling, lys eller annet tilsvarende.

Konvensjonen kommer ikke til anvendelse i den utstrekning miljøskadelig virksomhet reguleres gjennom særskilt overenskomst mellom to eller flere kontraherende stater.

Art 2. Ved avgjørelse om en miljøskadelig virksomhet skal tillates, skal de forstyrrelser en slik virksomhet medfører eller kan medføre i annen kontraherende stat likestilles med forstyrrelse i den stat hvor tillatelsen skal gis.

Art 3. Den som er blitt rammet eller som kan bli rammet av forstyrrelse fra miljøskadelig virksomhet i annen kontraherende stat, kan reise sak ved vedkommende domstol eller administrative myndighet i den staten om hvorvidt virksomheten skal tillates, herunder søksmål om forebyggende tiltak mot skader, og kan få overprøvet domstolens eller myndighetens avgjørelse i samme utstrekning og på samme vilkår som rettssubjekter i den staten hvor virksomheten drives.

Bestemmelsene i første ledd får tilsvarende anvendelse når det gjelder søksmål om erstatning på grunn av miljøskadelig virksomhet. Spørsmålet om erstatning må ikke bedømmes etter regler som er mer ufordelaktige for den skadelidende enn virksomhetslandets erstatningsregler.

Art 4. Hver stat skal utpeke en særskilt myndighet (tilsynsmyndighet) med oppgave å vareta allmenne miljøverninteresser i landet i samband med forstyrrelser fra miljøskadelig virksomhet i annen kontraherende stat.

For å vareta slike interesser kan tilsynsmyndigheten reise sak ved eller bli hørt av vedkommende domstol eller administrative myndighet i annen kontraherende stat om miljøskadelig virksomhet skal tillates, dersom myndighet eller annen representant for allmenne miljøverninteresser i vedkommende stat kan reise sak eller bli hørt i slike saker, samt få overprøvet domstolens eller den administrative myndighets avgjørelse i henhold til de prosessuelle regler som gjelder i vedkommende stat for slike saker.

Art 5. Finner domstol eller administrativ myndighet som skal avgjøre spørsmålet om tillatelse til miljøskadelig virksomhet (konsesjonsmyndigheten) at virksomheten medfører eller kan medføre forstyrrelse av betydning i en annen kontraherende stat, skal konsesjonsmyndigheten, dersom det anvendes kunngjøring eller utlysning i saker av denne art, så snart som mulig sende et eksemplar av sakens dokumenter til tilsynsmyndigheten i den annen stat og gi vedkommende myndighet anledning til å avgi uttalelse. Underretning om tid og sted for møte eller befarings skal i tilfelle gis tilsynsmyndigheten i god tid. Tilsynsmyndigheten skal også ellers holdes underrettet om sakens behandling i den utstrekning det kan ha interesse for myndigheten.

Art 6. Etter anmodning av tilsynsmyndigheten skal konsesjonsmyndigheten, i den utstrekning det er i overensstemmelse med saksbehandlingsreglene i vedkommende stat, pålegge søkeren å gi de ytterligere opplysninger, tegninger og tekniske beskrivelser som konsesjonsmyndighetene mener er nødvendige for å bedømme virkningene i den annen stat.

Art 7. Tilsynsmyndigheten skal gjøre kjent, i den utstrekning den anser det nødvendig av hensyn til allmenne interesser eller enkeltinteresser, underretninger fra konsesjonsmyndigheten ved kunngjøring i lokalavis eller på annen passende måte og skal for øvrig foreta den utredning om virkningene i eget land som den finner nødvendig.

Art 8. Kostnadene ved tilsynsmyndighetens virksomhet betales av hjemstaten.

Art 9. Dersom tilsynsmyndigheten i en bestemt sak har underrettet vedkommende domstol eller administrative myndighet i den stat tillatelsen skal gis, at tilsynsmyndighetens oppgaver i saken skal utføres av annen myndighet, kommer konvensjonens bestemmelser om tilsynsmyndighet til anvendelse på denne myndighet så langt de passer.

Art 10. Hvor det anses nødvendig for utredningen av miljøskadelig virksomhets skadevirkninger i annet land, skal tilsynsmyndigheten i det landet på anmodning fra konsesjonsmyndigheten i virksomhetslandet foranstalte befarings på stedet. Ved slik befarings har konsesjonsmyndigheten eller sakkyndig som myndigheten utpeker adgang til å være til stede.

Om nødvendig skal nærmere forskrifter om slik befarings som omtalt i første ledd utarbeides i samråd mellom de berørte land.

Art 11. Dersom spørsmålet om tillatelse til miljøskadelig virksomhet, som medfører eller kan medføre forstyrrelse av vesentlig betydning i annen kontraherende stat, er gjenstand for avgjørelse av regjeringen eller av vedkommende statsråd eller departement (ministerium) i virksomhetslandet, skal spørsmålet drøftes mellom statene dersom regjeringen i den førstnevnte staten krever det.

Art 12. I tilfelle som nevnt i artikkel 11 kan regjeringen i hver av statene kreve at en kommisjon skal avgi uttalelse i saken. Dersom en ikke blir enig om noe annet, skal kommisjonen bestå av en av partene i fellesskap utpekt formann fra den annen kontraherende stat samt tre medlemmer fra hver av de berørte statene. Når en slik kommisjon er opprettet kan saken ikke avgjøres før den har avgitt uttalelse.

Hver av statene skal lønne de medlemmer som er utpekt av vedkommende stat. Godtgjørelse eller annen betaling til formannen og øvrige kostnader i forbindelse med kommisjonens virksomhet som ikke åpenbart er å anse som bare den ene stats utgifter, skal betales med like deler av de berørte stater.

Art 13. Konvensjonen kommer også til anvendelse på virksomhet i statenes kontinentalsokkelområder.

Art 14. Denne konvensjon trer i kraft seks måneder etter den dag kontraherende stater har meddelt det svenske utenriksdepartementet at de konstitusjonelle tiltak som kreves for å sette konvensjonen i kraft er gjennomført. Det svenske utenriksdepartementet skal underrette de øvrige kontraherende stater om mottakelsen av disse meddelelser.

Art 15. Sak som ved denne konvensjons ikrafttrede er påbegynt ved domstol eller administrativ myndighet og som vedrører spørsmål som omfattes av konvensjonen, skal behandles og bedømmes i henhold til tidligere gjeldende bestemmelser.

Art 16. Ønsker kontraherende stat å si opp konvensjonen skal skriftlig meddelelse herom tilstilles den svenske regjering, som uten opphold skal underrette de øvrige kontraherende stater om oppsigelsen og om datoen for mottakelsen herav.

Oppsigelsen trer i kraft tolv måneder etter den dato da underretning er mottatt av den svenske regjering, eller ved et senere tidspunkt som angis i oppsigelsen.

Konvensjonen skal deponeres i det svenske utenriksdepartementet og bekreftede kopier skal av det svenske utenriksdepartementet sendes hver av de kontraherende staters regjeringer.

Til bekreftelse herav har de respektive staters befullmektigede undertegnet denne konvensjon.

Utfærdiget i Stockholm 19 februar 1974 i ett eksemplar på det danske, finske, norske og svenske språk, som alle har samme gyldighet.

Databasen sist oppdatert 3. mars 2011